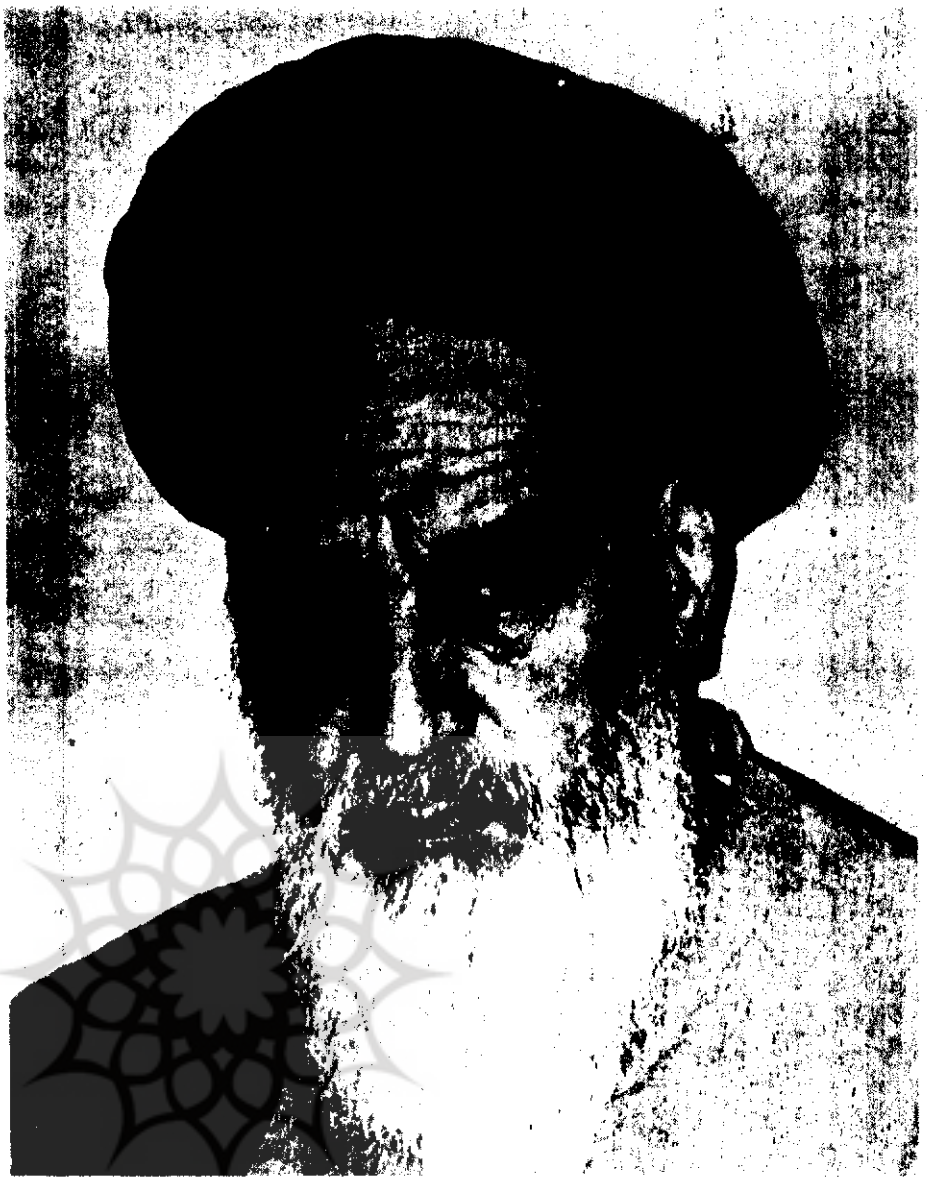

ما آن روز عید صحیح رفاهی

مسئولیت اصلاح جامعه و بازسازی به
عهده همه ماست.

یعنی اصلاح دولت و اصلاح ادارات و اصلاح
جامعه و بازسازی همه اینها الآن مسئولیتش به
دوش همه ماست و خصوصا شما آقایانی که
در این امور هستید و اگر چنانچه همت نگذارید
به این که بی اغماض مسائل را در و رازتخته ها
و ادارات و خرجا که هست حل کنید ریار در بین
اینها اشخاصی باشند که خواهند نگذارند امور
به مجرای اسلامی خودش، اساسی خودش جریان
بیدار کند چه سا که ما قدم را به وایس برداریم
ادارات را باید باتمام قدرت تصفیه کنید نه
تصفیه از حرفتتی که منحرف است، آنها را
تصفیه به این معنا و تادیب و تصفیه و تهدیب
انهایی هم که هستند لکن بار ادراک نکرده اند
مسائل اسلامی را و اسلام را با همه چیز آورده
است و مایباید استفاده کنیم از آنها و امروز روز
استفاده است، این اسلام بوده که مرا به مشکلات
تا حالا آن هم آن مشکلات بسیار بزرگ غلبه داده
ما هیچکدام نمیتوانستیم اینکار را بکنیم و این
اسلام است که ملت ما را منسجم کرده است.

است ابتدا کردن به نفس خودمان است و قانع نشدن
به اینکه همین ظاهر درست بشود و از فلبمان
شروع کنیم از قهرمان شروع کنیم و هر روز دنبال

بسم الله الرحمن الرحيم
متقابلا تبریک این عید سعیدی که ولادت
دو شخصیت بزرگ اسلامی است به همه آقایان
و به ملت ایران و دولت ایران و همه مسلمین جهان
عرض میکنم و این روز، روز مبارکی است
و برای ما مبارک آنوقتی است که خودمان بتوانیم
خودمان را بسازیم و دنبال آن کشور را،
هر اصلاحی نقطه اولش خودانسان تربیت نشود،
نمیتواند دیگران را تربیت کند و شما دیدید که
در آن طول سلطنت ها از اول تا حالا و این سلطنت
های اخیر که بسیاریتان همه آنها را درک کردید
و بعضی از شما بعضی شان را که چون کارها
فست اشخاصی بوده که تربیت اسلامی نداشتند
و خودشان درست نشده بودند برای خاطر همین
تقیصه بزرگ کشور ما را به آنجایی کشاندند که
ملاحظه میکنید و ملت ما را هم به آنجایی کشاندند
که سالها باید طول بکشد که انشاء الله اصلاح
شود از این جهت آن چیزی که بر همه ما لازم

همه جهدمان این باشد که این ملت را
را انشاء الله ما از آن مشکلاتی که دارند از
کسیده اند، ما بتوانیم و شما بتوانید انشاء الله
و خصوصا این مستضعفین و این مستمندان
آن محرومیتهایی که در طول تاریخ اینها
آنها را از این محرومیتها نجات بدهید.

والان دارد انعکاسی حقیقی به سایر جاها هم
میاندازد و ما امیدواریم که انشاء الله این پرتو
اسلامی در همه کشورهای اسلامی، بلکه همه
کشورهای مستضعفین خود نمایی کند و همه
انشاء الله تربیت بشوند همانطور که آمل اسلام
پیغمبر اسلام بوده است. پیغمبر اسلام برای اینکه
مردم تربیت نمیشدند غصه میخورد. بطوریکه
خدای تبارک و تعالی او را تسلیت میداد.
در مشقت بود، خدای تبارک و تعالی به او خطاب

این باشیم که روز دومان از روز اولمان
بهبتر باشد. و امیدوارم که این مجاهده نفسانی
برای همه ما حاصل بشود و دنبال آن مجاهده برای
ساختن این کشور و ما آن روز عید داریم که
مستمندان و مستضعفان ما به زندگی صحیح
رفاهی و تربیت های صحیح اسلامی و انسانی
پرسند و ملاحظه میکنید که این امری است که
الان بردوش شما آقایان است.

جهاد

داریم که مستمندان و مستضعفان ما به زندگی و تربیتهای صحیح اسلامی و انسانی برسند

و عمل بدهم همینطور است بنابراین آنهایی که انبیاء و اولیائی که راهها را میدانستند عواقب را می دانستند، برای بشر غصه می خوردند و جانفشانی میکردند که مردم را نجات بدهند. یک جانفشانی و فعالیت است که می خواهد خودش به نوایی برسد مردم را به شیطنت و ادا می کند. جوانها را و ادا می کند که خودشان را به کشتن بدهند، تا بعد بیاید او زمام امور را بدست بگیرد. این یک طور است. یک طوری هم این هست که همه چیز خود را فدای بشر میکند، برای تهذیب بشر. انبیاء اینطورند. انبیاء یک روزشان برای خودشان صرف شده است. یک ساعتشان توجه به خودشان نبوده است.

انبیاء برای انسان سازی آمدند.

همه توجه شان به این بوده است که این مریض ها را اینهایی که دارند خودشان را به چاه می اندازند، اینهایی که دارند خودشان را به عاقبت های بسیار بدی می اندازند اینها را نجات بدهند. ما هم باید آن حدی در توانمان است البته ما کوچکتر از آنیم که بگوئیم انبیاء اینکار را کردند ما هم می خواهیم بکنیم، آنقدری که در توانمان است برای نجات ملتها برای نجات ملت خودمان برای نجات ملتهای دیگر از این ظلمتهایی که برایشان پیش آمده است، از این گرفتاریهایی که برایشان پیش آمده است ما باید فعالیت بکنیم و این اشخاصی که در خلاف واقع شدند و خودشان متلفت نیستند، خصوصا این جوانهای تازه رس، این جوانها، این دخترها، این پسرها که بی انصافها اینها را به خط اعوجاجی و انحرافی کشانند، اینها را ما باید جدیت بکنیم که انشاء الله تربیت بشوند. هر کسی صحبت میکند صحبت بکند که اینها را به راه راست برگرداند. تربیت کند. آنهایی که در حبس هستند تربیت بشوند انشاء الله و این راه را که بقیه در صفحه ۶۱

انبیاء یک روزشان برای خودشان صرف شده است.

در هر صورت تمام انبیاء از صدر عالم تا کنون یک جلوه رحمتی بوده اند از خدای تبارک و تعالی و چنانچه موجودیت همه ما جلوه رحمت حق تعالی است، هم اینطور هدایت خداوند

دلتهای انسانهای متعدده دلتهایی رؤف و مهربان بر همه بشر است و همین جنگهایی که پیامبر اکرم می کردند یا تحمیلی بوده و یا گاهی اتفاق می افتاد که ابتدائی بوده است.

انبیاء و اولیائی که راهها را میدانستند عواقب را می دانستند برای بشر غصه می خوردند و جانفشانی میکردند که مردم را نجات بدهند. یک جانفشانی و فعالیت است که می خواهد خودش به نوایی برسد مردم را به شیطنت و ادا می کند.

تبارک و تعالی بواسطه انبیاء رحمت بودند و این برای اینست که این بشر متوجه نیست، جاهل است، نمی بیند چه خراب است؛ آنطرف نمی بیند که راه انسانیت را اگر طی نکند چه بر او خواهد گذاشت. از این جهت آنهایی که راه را میدانند و میدانند که این بشر به چه ضلالتی می افتد و به چه زحمتهایی دچار میشود از اعمال خودش، از افکار فاسد خودش، همه چیز هم از خود ادم است. هیچ چیزی تهیه نشده است برای ما که از سابق تهیه کرده باشند که ما را بخواهند عذاب بدهند و همه اینها چیزهایی است که ما خودمان تهیه می کنیم هر عملی که ما در اینجا انجام می دهیم یک صورت برزخی دارد و یک صورت ملکوتی دارد و ما به او میرسیم. عمل خوب همینطور است

میکند که ما قرآن را نفرستادیم که تو در مشقت باشی و برای ملت ها از پدر برای اولادش از پدر مهربان برای اولادش بر ملتهای عالم او بیشتر غصه می خورد. و کافرها وقتی که میدیدند اینها به مجرای طبیعی انسانی نمی آمدند برای آنها متأسف بود و هر انسانی باید اینطور باشد متأسف باشد برای آنها که نمایند به خط اسلام و خط انسانیت بعضی از علمای بزرگ از قراری که شنیدم فرموده اند که من برای اشخاص منحرف بیشتر دعا می کنم، برای اینکه آنها بیشتر به دعا احتیاج دارند.

آنهایی که مانع از تهذیب ملتها هستند، باید از سر راه برداشته شود.

دلتهای انسانهای متعدده دلتهایی رؤف و مهربان بر همه بشر است و همین جنگهایی که پیامبر اکرم می کردند یا تحمیلی بوده و یا گاهی اتفاق می افتاد که ابتدائی بوده است، همانها آثار رحمت الهی بوده است برای اینکه بدنیا تهذیب ملتها آنهایی که تهذیب بردارند باید تهذیب بشوند و آنهایی که مانع از تهذیب ملتها هستند باید از سر راه برداشته بشوند. این یک رحمتی است. صورتش انسان چنان میکند گشتار است، لکن واقعه بیرون کردن یک موانعی از سر راه انسانیت است و در ایران هم این مسئله که می بینید در همه جا برای ما طرح میشود که اینها ادم می کنند، اینها چنان میکنند ایران ادم می کنند. ایران تا امروز یک دانه ادم را نکرشته است. ایران یک سببی را که حمله کردند بر همه چیز اسلام، ملت، انسانیت، اینها را اگر بتواند تهذیب میکند و اگر بتواند به حس اینها را ننگ میدارد تا تهذیب میکند و اگر نتواند تصفیه میکند و این همان کاری است که همه انبیاء از اول خلقت تا به حال کرده اند و آن اشخاصی که دیگر قابل اصلاح نبوده اند آن اشخاص را یا جدا کرده اند یا از بین برده اند.

ما امروز عید...

انبیاء داشتند همین بود. که تربیت و تهذیب انبیا برای انسان و انسان سازی آمدند هیچ کار دیگر نداشتند آمدند این انسانها را که در صورت انسانند و دارند برخلاف راه میروند اینها را به راه راست و مستقیم هدایت کنند.

جهد ما باید نجات مستضعفین باشد.

ومن امیدواره که این عید مبارک باشد بر تمام اسلامیان، بر تمام مستضعفان و بر ملت شریف ایران ما که بحمدالله ملت خوبی است و دولت و همه چیزیی که الان ما داریم، مجلس، دولت، قوه قضایی بحمدالله الان همه خوبند و ما

بوده است و این نعمتی است که خدای تبارک و تعالی به ما عنایت کرده است. امیدوارم قدر این نعمت را بدانیم و شکر این نعمت به این است که برای خدا و برای اسلام کار کنیم و همه جهدمان این باشد که این ملت را و خصوصاً این مستضعفین و این مستمندان را انشاء الله مازان مشکلاتی که دارند، از آن محرومیتهایی که در طول تاریخ اینها کشیده اند، ما بتوانیم و شما بتوانید انشاء الله آنها را از این محرومیت ها نجات بدهید و همه آنها را انشاء الله به رفاه در دنیا و آخرت انشاء الله برسانید.

والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته.

می خواهیم که خوبتر بشوند و همه شما می خواهید خوبتر بشوند و امیدواریم که همه اینها با این انسجامی که الان هست و نعمتی که خدای تبارک و تعالی به همه ما عنایت کرده است، که من گمان ندارم از اولی که حکومت تشکیل شده در دنیا یک همچنین مجلسی به اینصورت مجلس خودمان، مجلس صفا با تمام اشخاصی که هر کدام در یک مرکزی برای خودشان مثلاً چه هستند. الان همه با هم هستیم. همه با هم صحبت میکنیم همه با هم مشکلات را میگوئیم و به مشکلات توجه میکنیم و من گمان نکم که تا حالا چنین چیزی

تجسم فتح...

مسجد دانشگاه تهران متحصن میشوند.

در این تاخیر تظاهرات مردم همچنان ادامه داشت و بختیار نیز در سنگر غیر قانونی خود نفسهای آخر را میکشید و میگفت بازگشت امام باعث جنگ خیابانی میشود البته وی قصد داشت طی یک توطئه و با در اختیار گذاشتن اسلحه مردم را بجان یکدیگر بیندازند. که البته این حيله خنثی شد و هرگز چنین نشد. بهرحال بختیار با بافشاری مردم مجبور میشود که فرودگاهها را باز کند و عدای از خلبانان انقلابی نیز تصمیم گرفتند با یک پرواز بنام پرواز انقلاب امام را به سینه بازگردانند. اما از کار آنان جلوگیری شد و بن افتخار نصیب هواپیمائی فرانسه شد.

روز قبل از ورود امام مردم با تظاهرات خود به بختیار هشدار میدادند که «اگر امام فردا نیاد سلسلهای بیرون میاد.» و «وای بحالت بختیار اگر نام فردا نیاد».

غاه الحق و زمینه رتد بسوی کمال

آنگاه که بتدریج نظام باطل شاهنشاهی از شور خارج میشود، زمینه های رشد و حرکت موی استقرار حکومت اسلامی ایجاد میگردد. و نام با درک خود از این واقعیت، آمدن بوطن و خدمت مردم و کنار آنان بودن را یک تکلیف می برای خویش قلمداد میکند و با وجود ظرات فراوانی که ممکن بود وی را احاطه کند، موی ایران پرواز میکند. در هواپیما رهبر قلاب اسلامی پس از خواندن نماز با آرامش نام بخواب میرود و این بازگو کننده اتکاء امام خدا و اینکه به هیچ نیروی غیر الهی بهائی بدهد میباشد.

در آن طرف مرزهای ایران مردم با چشمهای گران و مضطرب خود مشتاقانه در تدارک استقبال از امام بودند و بر روی دیوار شهرها

نیز خطاب به مردم استقبال کننده فرمودند: پیروزی وقتی است که دست تمام اجانب از ایران کوتاه شود. پس از آن امام یکراست بسوی قبور شهداء رفتند چرا که خود را مدیون خون آنان و اهدافشان میدانست و قصد داشت با آنان سود عمیقتری بخورد. در بین راه مردم به نشانه عشق به امام بانگاههای منتظر خودگلهای صحبت سرخ را برنگ خون شهداء در مسیر حرکت اتوموبیل امام میریختند.

امام خمینی در بهشت زهرا در بیان تاریخی خود میفرمایند:

«من به پشتیبانی این ملت دولت تعیین می کنم... تازنده ایم نخواهیم گذاشت هستی یککام آمریکا برود.» و رو به مستضعفین نمود: میفرماید: «مملکت مال شماست. زانگه تشنه ها عیال خدا هستند. به زاغه تشنه ها جدوشین ما عنایت کنید.» و با اشاره به حکومت سلفستی فریاد میزند که «مملکت ما را خراب کرد، قبرستانهای ما را آباد کرد، مملکت ما را از ناحیه اقتصاد خراب کرد».

و بدینگونه امام اراده انسان متکامل را علیه بتهای زمان بعرضه ظهور برساند که یک ته چنین در برابر تجهیزات ابرقدرتها قدسه می کند و تاریخ شجاعت انسانهای مبارز، کسری صحنه ای را چنین بی پاکانه و ستبرانه بیداد دارد.

بدین ترتیب بازگشت امام نقطه عطفی در انقلاب اسلامی شد و این حرکت سهم بسزائی در شتاب حرکت آن بسوی پیروزی داشت. چنانچه مدتی نمیگذرد که امام با تعیین دولت موقت جمهوری اسلامی تودهنی محکمی بدولت غیرقانونی وقت میزند که پیامدان سرنگونی دولت بختیار و انقراض نظام شاهنشاهی میشود.

حتی بردیوار مخروبه روستاها در سطح کشور این خیر مقدم بچشم میخورد که «امام مقدمت مبارک باد» گویی که نسیم این شادباش را از هر منطقه ای به گوش امام میرساند و شاید نیز امام چنین حس میکرد.

مردم، روحانیون و ارتشیان مسلمان در لحظه های انتظار بسر میبردند و تنها برای سلامتی امام بدعا مشغول میشدند.

نسیم نفس امام در وطن میوزد

صبح روشن دمیده شد و روز بعد با طلوع طلایه های خورشید مردم با سرود «بوی گل و سوسن و یاسمن آمد، رهبر محبوب ما از سفر آمد.» بوی عطر آگینی را در هوای دیدار امام در کشور استشمام میکردند. مردم در جای جای مسیر حرکت امام پیکره های خود را چون صفتی مرصوص به هم پیوستند و خود را در معرض هرنوع دسیسه و خطری قرار دادند.

شهر پراز گل و فریاد... اکبر بود و یازتاب قدرت رهبری امام چنان عنایت یافته بود که هیچ گروه و دسته و ابرقدرتی جرئت انکار آن را نیافت.

لحظه ورود امام نزدیک تر میشد و دولت بختیار نیز لحظه های آخر استقرار خود را میگذراند. بالاخره ساعت ۹/۳۰ بهمن سال ۵۷ رهبری که محبتش در سلول سلول وجود خرد و بزرگ جای گرفته بود، از پلکان هواپیما به پائین آمد و مرحوم آیت ا... طالقانی اولین کسی بود که بدیدار رهبر و مریدش شتافت. در سالن فرودگاه دانشجویی به امام خیرمقدم گفت و در بخشی از پیامش بازگشت امام را یادآور فتح مبین و عظیم مکه دانست که حکومت خدایی را جایگزین حکومت طاغوت خواهد گرداند. امام